woensdag 11 maart 2026, 19:30 uur

LvdK 285: 1, 2
WKL 348: 1, 2, 3
WKL 348: 4
Genesis 47: 10 - 27
Tekst: Genesis 47: 18b en 25
Ps. 105: 12, 13
Ps. 25: 9, 10
LvdK 285: 3, 4

LvdK 285: 1, 2
Geef vrede, Heer, geef vrede,
de wereld wil slechts strijd.
Al wordt het recht beleden,
de sterkste wint het pleit.
Het onrecht heerst op aarde,
de leugen triomfeert,
ontluistert elke waarde,
o red ons sterke Heer.

Geef vrede, Heer, geef vrede,
de aarde wacht zo lang,
er wordt zo veel geleden,
de mensen zijn zo bang,
de toekomst is zo duister
en ons geloof zo klein;
o Jezus Christus, luister
en laat ons niet alleen!

WKL 348: 1, 2, 3

Om bloesem aan de bomen,
om overvloed aan vrucht,
om vissen in de stromen,
om vogels in de lucht,
om volle koren aren,
om akkers wuivend graan,
om voedsel uit de aarde
roepen wij, Heer, U aan!

Om water op het droge,
om groei in de woestijn,
om doorzettingsvermogen
voor wie mistroostig zijn,
om werk voor werkelozen,
om toekomst, hier en nu,
om hulp voor hulpelozen
roepen wij, Heer, tot U!

Om goedheid die kan delen,
om brood dat breken kan,
om vrede voor zovelen,
om land voor alleman,
om gulheid die kan geven,
om eigen ommekeer,
om mededeelzaam leven
bidden wij U, o Heer!

WKL 348: 4

Om hoop, geloof en liefde,
om vrijheid en om recht -
dat eindelijk geschiede
al wat Gij hebt voorzegd:
uw rijk, Heer, laat het komen,
uw wil alom gedaan,
dan zal aan alle bomen
de bloesem opengaan!

Genesis 47: 10 - 27

10 En Jakob zegende de farao en ging *weer* bij de farao weg.
11 Jozef zorgde voor woonplaatsen voor zijn vader en zijn broers en gaf hun *grond* bezit in het land Egypte, in het beste *deel* van het land, *namelijk* in de landstreek Rameses, zoals de farao geboden had.
12 Jozef onderhield zijn vader, zijn broers en heel het huis van zijn vader met voedsel, tot de mond van de kleine kinderen toe.

Jozef houdt het volk in leven

13 Er was in heel het land geen brood *meer*, want de honger was zeer zwaar, en het land Egypte en het land Kanaän raakten uitgeput door de honger.
14 *In ruil* voor het koren dat men kocht, zamelde Jozef al het geld in dat in het land Egypte en in het land Kanaän te vinden was. Jozef bracht dat geld naar het huis van de farao.
15 Toen nu het geld uit het land Egypte en uit het land Kanaän op was, kwamen alle Egyptenaren naar Jozef en zeiden: Geef ons brood! Waarom zouden we in uw aanwezigheid moeten sterven? Het geld is immers op!
16 Jozef zei: Geef uw vee; ik zal u *brood* geven *in ruil* voor vee, als *uw* geld op is.
17 Toen brachten zij hun vee naar Jozef, en Jozef gaf hun

brood *in ruil* voor paarden, kleinvee, runderen en ezels. In dat jaar voorzag hij hen van brood in ruil voor al hun vee.
18 Toen dat jaar voorbij was, kwamen zij in het tweede jaar naar hem toe en zeiden tegen hem: Wij zullen het voor mijn heer niet verbergen dat, nu het geld op is en nu de veestapel aan mijn heer *is toegekomen*, er voor mijn heer niets anders overgebleven is dan ons lichaam en onze grond.
19 Waarom zouden wij voor uw ogen sterven, zowel wij als onze grond? Koop ons en onze grond in ruil voor brood, dan zullen wij en onze grond de farao dienstbaar zijn. Geef *ons* ook zaad, zodat wij in leven kunnen blijven en niet sterven, en de grond niet woest wordt.
20 Zo kocht Jozef voor de farao al de grond in Egypte, want de Egyptenaren verkochten allen hun akker, omdat de honger hun te sterk was geworden. Zo werd het land *het eigendom* van de farao.
21 En wat het volk betreft, dat liet hij overbrengen naar de steden, van het *ene* einde van het gebied van Egypte tot het *andere* einde ervan.
22 Alleen de grond van de priesters kocht hij niet, want de priesters kregen een vaste toelage van de farao. Zij aten van hun vaste toelage, die de farao hun gaf. Daarom hoefden zij hun grond niet te verkopen.
23 Toen zei Jozef tegen het volk: Zie, ik heb heden u en uw grond voor de farao gekocht. Zie, hier is zaad voor u, zodat u de grond kunt bezaaien.
24 Maar met de opbrengsten zal het *zo* zijn, dat u het vijfde deel aan de farao zult geven, en dat de vier *andere* delen voor u zullen dienen tot zaad voor de akker, tot voedsel voor u en voor hen die in uw huizen zijn, en tot voedsel voor uw kleine kinderen.

25 Zij zeiden toen: U hebt ons in leven gehouden. Laat ons
genade vinden in de ogen van mijn heer, en wij zullen slaven
van de farao zijn.
26 En Jozef maakte dit tot een verordening ten aanzien van de
grond in Egypte, tot op deze dag, dat de farao een vijfde deel
van de opbrengst kreeg; behalve dat alleen de grond van de
priesters niet aan de farao toebehoorde.
27 Zo woonde Israël in het land Egypte, in de landstreek
Gosen. Daar verwierven zij bezit. Zij waren vruchtbaar en
werden zeer talrijk.

Tekst: Genesis 47: 18b en 25

18 Toen dat jaar voorbij was, kwamen zij in het tweede jaar
naar hem toe en zeiden tegen hem: Wij zullen het voor mijn
heer niet verbergen dat, nu het geld op is en nu de veestapel
aan mijn heer *is toegekomen*, er voor mijn heer niets anders
overgebleven is dan ons lichaam en onze grond.
25 Zij zeiden toen: U hebt ons in leven gehouden. Laat ons
genade vinden in de ogen van mijn heer, en wij zullen slaven
van de farao zijn.

Ps. 105: 12, 13

Hij kreeg van Farao in handen
't Bestier van huis en goed en landen;
Dies bond hij vorsten naar zijn lust.
Van zijn verstand en deugd bewust,
Deed gans Egypte's opperheer,
Al d' oudsten luist'ren naar zijn leer.

Daarna toog Israël, gedreven
Door nooddruft, tot behoud van 't leven,
Naar 't rijk Egypte; Jacob kwam
Als vreemdeling in 't land van Cham.
Daar groeid' en bloeide zijn geslacht,
En overtrof zijns vijands macht.

Ps. 25: 9, 10
Sla op mijn ellenden d' ogen,
Zie mijn moeite, mijn verdriet;
Neem mijn zonden, uit meêdogen,
Gunstig weg, gedenk die niet.
Zie mijn haters, daar 't getal
Vast vermeêrt van die mij vloeken,
En die rusteloos mijn val,
Heet en wrevelmoedig zoeken.

Hoed mijn ziel, en red z' uit noden;
Maak mij niet beschaamd, o HEER,
Want ik kom tot U gevloden.
Laat d' oprechtheid meer en meer,
Met de vroomheid, mij behoên;
'k Wacht op U in mijn ellenden.
Laat Uw hand, in tegenspoên,
Israël verlossing zenden.

LvdK 285: 3, 4

Geef vrede, Heer, geef vrede,
Gij die de vrede zijt,
die voor ons hebt geleden,
gestreden onze strijd,
opdat wij zouden leven
bevrijd van angst en pijn,
de mensen blijdschap geven
en vredestichters zijn.

Geef vrede, Heer, geef vrede,
bekeer ons felle hart.
Deel ons uw liefde mede,
die onze boosheid tart,
die onze mond leert spreken
en onze handen leidt.
Maak ons een levend teken:
uw vrede wint de strijd!